

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

		Talmud Navigator										
גיטין-השולח	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלו בולאות שביהודה	ותני רב יוסף:									■	!	
בוטי - אלו העניים, דכתיב: (דברים ט"ו) העבט תעביטנו.										!	◇	
מאי פרוסבול?	אמר ליה רבא ללעזא:									^	◇	
א"ל: פורסא דמילתא.										!	◇	
יתומין אין צריכין פרוסבול	רב יהודה אמר שמואל:									■	◇	
יתומין אין צריכין פרוסבול, דר"ג ובית דינו אביהן של יתומין.	וכן תני רמי בר חמא:									■		
אין כותבין פרוסבול אלא על הקרקע, אם אין לו - מזכהו בתוך שדהו כל שהו.	תנן התם:									■	◇	
וכמה כל שהו?										^		
אפילו קלח של כרוב.	רב חייא בר אשי אמר רב:									!	◇	
אפ"י השאילו מקום לתנור ולכירים - כותבין עליו פרוסבול.	רב יהודה:									!	◇	
איני?										ז		
אין כותבין פרוסבול אלא על עציץ נקוב בלבד	והתני הלל:									■	ז	◇
נקוב אין, שאינו נקוב לא										■	ז	
אמאי? והא איכא מקומן										ז		
לא צריכא דמנח אסיכי.										!	◇	
רב אשי מקני ליה גידמא דדיקלא וכתב עליה פרוסבול.	[רב אשי]										○	
רבנן דבי רב אשי מסרי מיליהו להדדי.	[רבנן דבי רב אשי]										○	◇
רבי יונתן מסר מילי לר' חייא בר אבא	[רבי יונתן]										○	◇
צריכנא מידי אחרנא?	אמר ליה: [רבי יונתן]									^		
לא צריכת.	אמר ליה: [רבי חייא בר אבא]									!		
אין לו קרקע, ולערב יש לו קרקע, כותבין עליו פרוסבול	ת"ר:									■	◇	
לו ולערב אין להן קרקע, ולחייב לו יש לו קרקע - כותבין עליו פרוסבול, מדרבי נתן										■	◇	
מנין לנושה בחברו מנה וחברו בחברו, מנין שמוציאין מזה ונותנין לזה? ת"ל: (במדבר ה) ונתן לאשר אשם לו.	דתניא, רבי נתן:									■	■	
השביעית משמט את המלוה, בין בשטר בין שלא בשטר.	תנן התם:									■	◇	
בשטר - שטר שיש בו אחריות נכסים, שלא בשטר - שאין בו אחריות נכסים, כל שכן מלוה על פה:	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:									◆	■	◇
בשטר - שטר שאין בו אחריות נכסים, שלא בשטר - מלוה על פה, אבל שטר שיש בו אחריות נכסים - אינו משמט.	רבי יוחנן ורבי שמעון בן לקיש דאמרי תרוייהו:									◆	■	◇
תניא כותיה דר' יוחנן ורבי שמעון בן לקיש:										■		
שטר חוב משמט, ואם יש בו אחריות נכסים - אינו משמט.	[תניא]									■	■	
סיים לו שדה אחת בהלוואתו - אינו משמט ולא עוד, אלא אפילו כתב כל נכסיי אחראין וערבאין לך - אינו משמט.	תניא אידך:									■		◇
קריביה דר' אסי הוה ליה ההוא שטרא דהוה כתיב ביה אחריות נכסים, אתא לקמיה דר' אסי, אמר ליה: משמט או אינו משמט?										○		◇
אינו משמט	א"ל: [רבי אסי]									■		◇
שבקיה ואתא לקמיה דר' יוחנן										○		

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
גיטין-השולח	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
משמט.	א"ל: [רבי יוחנן]											◇	לו.
אתא ר' אסי לקמיה דר' יוחנן												○	לו.
משמט או אינו משמט?	א"ל: [רבי אסי]											^	לו.
משמט	אמר ליה: [רבי יוחנן]											!	לו.
והא מר הוא דאמר אינו משמט	[רבי אסי]											⚡	לו.
וכי מפני שאנו מדמין נעשה מעשה?	אמר ליה: [רבי יוחנן]											!	לו.
והתני כוותיה דמר	א"ל: [רבי אסי]											⚡	לו.
דלמא ההיא בית שמאי היא	אמר ליה: [רבי יוחנן]											!	לו.
שטר העומד לגבות כגבוי דמי.	דאמרי: [בית שמאי]											!	לו.
המלוה את חבריו מעות על המשכון, והמוסר שטרותיו לבית דין - אין משמטין.	תנן התם:											■	לו.
בשלמא מוסר שטרותיו לב"ד, דתפסי להו בי דינא, אלא מלוה על המשכון מאי טעמא?												⚡	לו.
משום דתפס ליה.	רבא:											!	לו.
אלא מעתה, הלוהו ודר בחצרו דתפסי ליה, הכי נמי דלא משמט	אמר ליה אביי:											⚡	לו.
שאני משכון, דקני ליה, מדרבי יצחק	אמר ליה: [רבא]											!	לו.
מנין לבעל חוב שקונה משכון? שנאמר: (דברים כ"ד) ולך תהיה צדקה, אם אינו קונה - צדקה מנין? מכאן לבעל חוב שקונה משכון.	דאמר רבי יצחק:											■	לו.
המחזיר חוב לחבירו בשביעית - צריך שיאמר לו משמט אני, ואם אמר לו אע"פ כן - יקבל הימנו, שנאמר: (דברים ט"ו) וזה דבר השמטה.	תנן התם:											■	לו.
ותלי לי עד דאמר הכי.	רבה:											■	לו.
כשהוא נותן לו, אל יאמר לו בחובי אני נותן לך, אלא יאמר לו שלי הן ובמתנה אני נותן לך.	איתיביה אביי:											⚡	לו.
תלי ליה נמי עד דאמר הכי.	אמר ליה: [רבה]											!	לו.
אבא בר מרתא דהוא אבא בר מנימי הוה מסיק ביה רבה זוזי, אייתינהו ניהליה בשביעית												○	לו.
משמט אני	אמר ליה: [רבה]											○	לו.
שקלינהו ואול.												○	לו.
אתא אביי אשכחיה דהוה עציב												○	לו.
אמאי עציב מר?	אמר ליה: [אביי]											^	לו.
הכי הוה מעשה.	אמר ליה: [רבה]											!	לו.
אול לגביה, אמר ליה: אמטת ליה זוזי למר?	[אביי]											^	לו.
איך.	אמר ליה: [אבא בר מרתא]											!	לו.
ומאי אמר לך?	אמר ליה: [אביי]											^	לו.
משמט אני.	אמר ליה: [אבא בר מרתא]											!	לו.
ואמרת ליה אף על פי כן?	אמר ליה: [אביי]											^	לו.
לא.	אמר ליה: [אבא בר מרתא]											!	לו.
ואי אמרת ליה אף על פי כן הוה שקלינהו מינך, השתא מיתה אמטינהו ניהליה ואימא ליה אע"פ כן.	אמר ליה: [אביי]											○	לו.
אול אמטינהו ניהליה ואמר ליה אף על פי כן, שקלינהו מיניה	[אבא בר מרתא]											○	לו.
אמר: לא הוה ביה דעתא בהאי צורבא מרבנן מעיקרא.	אמר: [רבה]											○	לו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

גיטין-השולח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נאמן אדם לומר פרוסבול היה בידי ואבד ממני מאי טעמא? כיון דתקינן רבנן פרוסבול, לא שביק היתירא ואכיל איסורא.	רב יהודה אמר רב נחמן:											◇
כי אתו לקמיה דרב												○
מידי פרוסבול היה לך ואבד?	אמר ליה: [רב]											○
כגון זה פתח פיך לאלם הוא.												■
וכן בעל חוב שמוציא שטר חוב ואין עמו פרוסבול - הרי אלו לא יפרעו	תנן:											◇
תנאי היא												■
המוציא שטר חוב - צריך שיהא עמו פרוסבול	דתניא: [ת"ק]											◇
אינו צריך.	חכמים:											◇
עבד שנשבה ופדאוהו, אם לשום עבד - ישתעבד, אם לשום בן חורין - לא ישתעבד	[חכמים]											■
בין כך ובין כך ישתעבד.	רשב"ג:											■
במאי עסקינן?												◇
אילימא לפני יאוש												!
לשום בן חורין אמאי לא ישתעבד?												⚡
אלא לאחר יאוש												!
לשום עבד אמאי ישתעבד?												⚡
לעולם לפני יאוש, ולשום עבד - ישתעבד לרבו ראשון, לשום בן חורין - לא ישתעבד לא לרבו ראשון ולא לרבו שני, לרבו שני לא, דהא לשום בן חורין פרקיה, לרבו ראשון נמי לא, דילמא ממנעי ולא פרקי	אביי: [חכמים]											◇
בין כך ובין כך ישתעבד	רבן שמעון בן גמליאל:											◇
כשם שמצוה לפדות את בני חורין, כך מצוה לפדות את העבדים.	קסבר: [רשב"ג]											◇
לעולם לאחר יאוש, ולשום עבד - ישתעבד לרבו שני, לשום בן חורין - לא ישתעבד לא לרבו ראשון ולא לרבו שני, לרבו שני לא, דהא לשום בן חורין פרקיה, לרבו ראשון נמי לא, דהא לאחר יאוש הוה	רבא: [חכמים]											◇
בין כך ובין כך ישתעבד	רבן שמעון בן גמליאל:											◇
כדחזקיה												■
מפני מה אמרו בין כך ובין כך ישתעבד? שלא יהא כל אחד ואחד הולך ומפיל עצמו לגייסות, ומפקיע עצמו מיד רבו.	דאמר חזקיה:											◇
כשם שמצוה לפדות את בני חורין, כך מצוה לפדות את העבדים	מיתיבי, אמר להן רשב"ג:											◇
בשלמא לאביי, דאמר: לפני יאוש, היינו דקאמר כשם, אלא לרבא, דאמר: לאחר יאוש, האי כשם? משום דחזקיה הוה												⚡
רשב"ג לא הוי ידע מאי קאמרי רבנן, והכי קאמר להו: אי לפני יאוש קאמרינו, היינו כשם, אי לאחר יאוש קאמרינו, כדחזקיה.	אמר לך רבא:											◇
ולרבא, דאמר: לאחר יאוש, ולרבו שני, רבו שני ממאן קני ליה?												⚡
משבאי												◇
שבאי גופיה מי קני ליה?												⚡
איך, קני ליה למעשה ידיו												!
מנין לעובד כוכבים שקנה את העובד כוכבים למעשה ידיו? שנאמר: (ויקרא כ"ה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו, אתם קונים מהם, ולא הם קונים מכם ולא הם קונים זה מזה	דאמר ריש לקיש:											◇